Td030_06

Στο Ζαλ’φάκ’[1], *μαρή Βαγγελ’νή*
στο Ζαλ’φάκ’ παν’γγύρ’ θα γέν’
στο Ζαλχάκ’, *μαρή Βαγγελ’νή*
στο Ζαλχάκ’ παν’γγύρ’ θα γέν’
στο Ζαλφ’άκ’ παν’γγύρ’ θα γέν’
τα κισσαριώτ’κα τα πιδιά
στο Ζαλφ’άκ’ παν’γγύρ’ θα γέν’
τα κισσαριώτ’κα τα πιδιά
τα κισσαριώ-, *μαρή Βαγγελ’νή*
τα κισσαριώτ’κα τα πιδιά
τα κισσαριώ-, *μαρή Βαγγελνή*
τα κισσαριώτ’κα τα πιδιά
τα κισσαριώτ’κα τα πιδιά
τ’ άλογα τους σέλωναν
τα κισσαριώτ’κα τα πιδιά
τ’ άλογα τους σέλωναν
τ’ άλογα, *μαρή Βαγγελ’νή*
τ’ άλογα τους σέλωναν
τ’ άλογα, *μαρή Βαγγελ’νή*
τ’ άλογα τους σέλωναν
τ’ άλογα τους σέλωναν
στο Ζαλφ’άκ’ ξημέρωναν
τ’ άλογα τους σέλωναν
στο Ζαλφ’άκ’ ξημέρωναν
στο Ζαλφ’άκ’, *μαρή Βαγγελ’νή*
στο Ζαλφ’άκ’ ξημέρωναν
στο Ζαλφ’άκ’, *μαρή Βαγγελ’νή*
στο Ζαλφ’άκ’ ξημέρωναν
στο Ζαλφ’άκ’ ξημέρωναν
ίσα στο Χρήστο πάιναν
στο Ζαλφ’άκ’ ξημέρωναν
ίσα στο Χρήστο πάιναν
ίσα στο Χρή-, *μαρή Βαγγελ’νή*
ίσα στο Χρήστο πάιναν
ίσα στο Χρή-, *μαρή Βαγγε’λνή*
ίσα στο Χρήστο πάιναν
ίσα στο Χρήστο πάιναν
να ξαγιαρντίσουν[2] τ’ Βαγγελ’νή
ίσα στο Χρήστο πάιναν
να ξαγιαρντίσουν τ’ Βαγγελ’νή
να ξαγιαρντί-, *μωρέ τ’ Βαγγελ’νή*
να ξαγιαρντίσουν τ’ Βαγγελ’νή
να ξαγιαρντί-, *μαρέ τ’ Βαγγελ’νή*
να ξαγιαρντίσουν τ’ Βαγγελ’νή
να ξαγιαρντίσουν τ’ Βαγγελ’νή

[1] Ζαλ’φάκι: το χωριό Μικρό Ζαλούφι
[2] Ξαγιαρντίζω, ξεγυρντίζω: αφαιρώ, παίρνω, κλέβω, αποπλανώ

τ’ Βαγγελ’νή ξαγιάρντιζαν
να ξαγιαρντίσουν τ’ Βαγγελ’νή
τ’ Βαγγελ’νή ξαγιάρντιζαν
τ’ Βαγγελ’νή, *μωρέ τ’ Βαγγελ’νή*
τ’ Βαγγελ’νή ξαγιάρντιζαν
τ’ Βαγγελ’νή, *μωρέ τ’ Βαγγελ’νή*
τ’ Βαγγελ’νή ξαγιάρντιζαν
τ’ Βαγγελ’νή ξαγιάρντιζαν στ’ Γιώρ’
το χέρ’ τ’ν αλβέρντιζαν[3]
τ’ Βαγγελ’νή ξαγιάρντιζαν
στ’ Γιώρ’ το χέρ’ τ’ν αλβέρντιζαν
τ’ Βαγγελ’νή ξαγιάρντιζαν
στ’ Γιώρ’ το χέρ’ τ’ν αλβέρντιζαν.

Στο Ζαλφ’άκι παν’γγύρ’ θα γέν’
τα κισσαριώτ’κα τα πιδιά
τ’ άλογα τους σέλωναν
στο Ζαλφ’άκι ξημέρωναν
ίσα στο Χρήστο πάιναν
να ξαγιαρντίσουν τ’ Βαγγελ’νή
τ’ Βαγγελ’νή ξαγιάρντιζαν
στ’ Γιώρ’ το χέρ’ τ’ν αλβέρντιζαν.

[3] Αλβέρντιζαν>τουρκ. Almak=παίρνω, vermek=δίνω. Εννοεί το πάρε δώσε. Το συγκεκριμένο τραγούδι αναφέρεται στην ευρέως διαδεδομένη πρακτική του γάμου με αρπαγή της νύφης. Ακόμα και σε μεταγενέστερες εποχές όπου η πρακτική αυτή παύει να υφίσταται, η νύφη εξακολουθεί να αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα πράγμα που βεβαίως αντικατοπτρίζεται σε πληθώρα δημοτικών μας τραγουδιών.